

cionat especialment les nostres platges. Tots els estius, amb vaixells de guerra o sense, hi han aparegut taques de gas-oil i quitrà. Els petits inconvenients d'aquestes visites, a més, queden compensats pels guanys de tot tipus —despeses directes dels marines, aprovisionament, promoció turística a EUA del nom de Benidorm...»

Roc Fuster, hotelier i propietari de diversos negocis relacionats amb el turisme. És membre actiu del nucli nacionalista de Benidorm.

«Des del meu punt de vista d'empresari, considere molt positiva l'estada de l'America entre nosaltres. Augmenta la riquesa, manegem més capital (jo tinc una agència de viatges i durant aquests dies he canviat un 30 % més de diners que quan ells no hi són), i, tots, en major o menor mesura, ens en beneficiem. A més, Benidorm, com a ciutat turística de recepció, com a ciutat que ha triat un turisme de masses, caldria que el famós eslògan del *Go Home* el canviara per un *Come Home*, molt més adequat. Ens alegra que vinga qualsevol turista, sempre que vinga com a tal turista. ¿Servituds? ¿Tu coneixes el turisme anglès de Tour Operators?»

Josán Cousillas, portaveu i responsable d'Izquierda Unida a Benidorm.

«En contra, naturalment. La presència de vaixells de guerra americans en zones turístiques espanyoles és un frau polític dels socialistes, que, lluny d'acomplir les promeses de limitar la vinguda d'aquestes unitats ianquis a Espanya, s'hi estan incrementant, si més no, pel que fa a Benidorm. L'America, per si a algú se n'oblida, és una autèntica base flotant, tan perillosa com les de Torrejón, Rota i Sagossa.

D'altra banda, ja sabràs que IU presentà denúncia en l'Oficina d'Informació al Consumidor sobre l'existència de taques de gas-oil i quitrà en les nostres platges».

J. L. Sánchez, portaveu del grup Xoriguer (la Vila Joiosa), Coordinadora Pacifista.

«Fora la VI Flota, el seu vaixell insígnia, l'America. Perquè són un objectiu militar prioritari que tenim davant de casa. Perquè vénen a descansar després d'agredir a un poble sobirà, Líbia. Perquè no ens agraden els turistes que ens arriben a bord de màquines de guerra i destrucció. Perquè són focus de contaminació indubtables. No sé, ignore, per què la majoria del poble de Benidorm hi està a favor. Si és veritat, pitjor per a ell».

Manuel Esquembre Bañuls, gerent-

propietari i director del periòdic i emissora comarcal Canfali.

«Dels 300 milions de pessetes que els triumfalistes auguraven que l'America es deixaria a Benidorm, en aquest viatge, jo me'n conformaria amb 150. Totes les expectatives creades han estat defraudades. Ací els únics que han guanyat diners són les

putes i la gent de mal (o bon) viure. Els marines s'han guardat la meitat de la paga per gastar-la a Torremolinos, que és on van ara. No estic, en principi, ni a favor ni en contra de les visites dels vaixells de guerra nord-americans. Ara, ja que vénen, preferiria que ens portassen més diners i menys disgustos que aquesta volta». □

LES DADES DE LA VI FLOTA

¿Qui són aquests?

¿Què és la Sisena Flota? ¿Quanta gent en forma part? ¿Quins vaixells usen? ¿Com és l'USS America? ¿Quins són els avions que transporta? ¿I quin armament?

V. Partal

Era l'1 de juny de 1948 quan, en la mítica Sala Oval de la Casa Blanca, el president dels Estats Units de Nord-amèrica, Harry S. Truman, firmava un decret oficialitzant la presència de la marina del seu país al mar Mediterrani i adjudicant-li un nom: les unitats americanes d'atac amb portaavions de les bases EUA al mar que deiem nostre —amb el reforç d'un batalló de marines i una força amfíbia—, passaven a ser la VI Flota de l'US Navy. Avui la flota són quaranta-un vaixells de combat, un o dos submarins nuclears armats de coets Polaris, un o dos portaavions i un grup indeterminat i canviant de

vaixells de suport. Això, més 32.500 homes embarcats permanentment per a la vigilància de 3.000.000 de km² de mar.

La VI Flota té una total autonomia de moviments, que els permet no dependre de cap instal·lació terrestre; d'aquesta manera, poden patricular fora de les aigües territorials dels països riberecs. Tot i això, manté punts de suport logístic a Galt, Nàpols, La Maddalena, Sigonella i Rota, i les visites dels seus vaixells a ports del Mediterrani occidental són constants, sobretot per tal de «divertir i relaxar» els mariners. Benidorm és, junt amb Mallorca, un dels llocs més preferits pels xicots de Kansas, Boston, Nova York o Idaho, embarcats en els vaixells americans.

A efectes pràctics, habitualment la flota navega dividida en dues esquadres i ocupa un ràdio d'acció immediata de centenars de milles marines. Els seus avions, que poden fer-se a l'aire en qualsevol moment del dia i de la nit, tenen capacitat per a actuar a més de 1.500 quilòmetres des del punt de partença.

Més policies que soldats

Pel que fa a les funcions que realitza la VI Flota al Mediterrani, aquestes han estat caracteritzades com de policia: Serveix per recordar la presència americana en la zona, per amenaçar veladament països discòls o per actuar en conflictes, com els del Líban o Líbia, en els quals la su-

FRANCESC CUTILLAS

perioritat americana és manifesta. Tècnicament, serveix els interessos de l'OTAN, mitjançant la defensa de l'anomenat «Flanc Sud», i també l'estratègia particular nord-americana d'extensió de la zona de seguretat occidental envers els països de l'Orient Mitjà i el Golf Pèrsic.

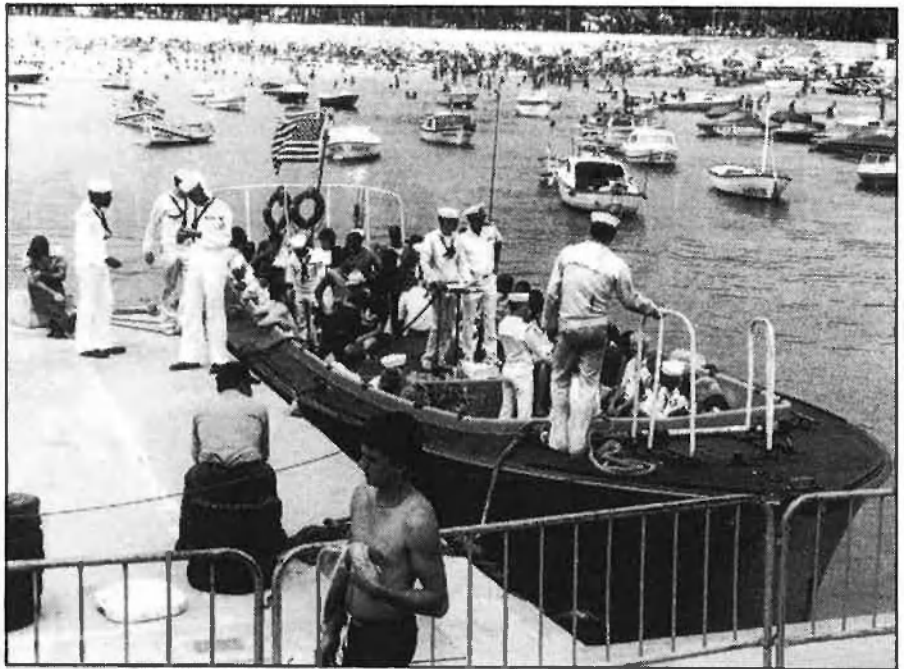
Un altre objectiu que manté permanentment ocupats els xicots de la Navy és el del control de la important flota soviètica, la V *Eskadra*, que patulla també el Mediterrani. L'entrada d'aquesta flota soviètica es produí lentament des de l'any 1964 i, sobretot, a partir d'octubre del 1967, coincidint amb el viratge estratègic d'aquell país, tradicionalment allunyat de la potència naval i més obsedit pels exèrcits de terra. Els americans, en canvi, sempre preocupats per la seua potència naval, hi entraren el 1942 per tal de participar en el desembarcament aliat del nord d'Àfrica.

El passat quinze d'abril, en una operació precisament dirigida des del portaavions America, fondejat la setmana passada a Benidorm, la Flota realitzà la darrera de les seues operacions de control, bombardejant les ciutats líbies de Trípoli i Bengasi. Els Intruder A-6 i A-7 i els F-14 i F-18 d'aquest portaavions i del Coral Sea foren els encarregats de custodiar el vol dels F-111 que, provinents de bases britàniques, portaren el gros de l'atac.

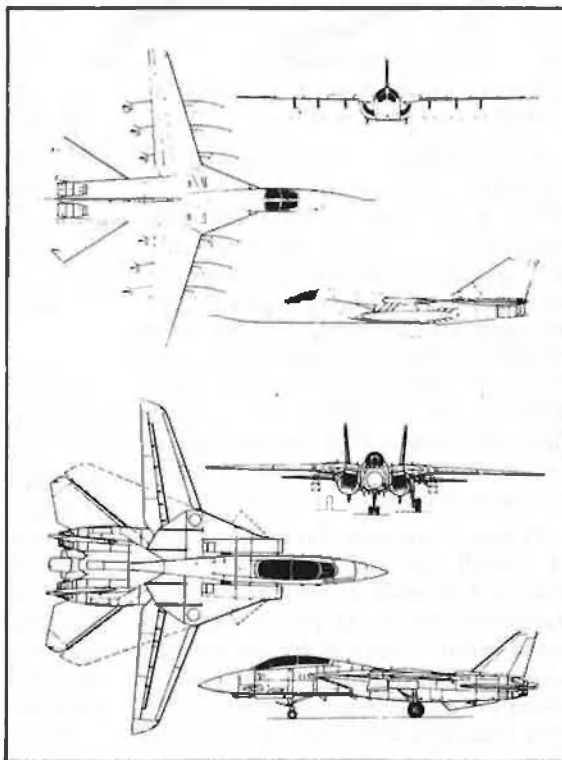
El portaavions USS America

L'USS America CV-66 és un portaavions que desplaça (a càrrega màxima) 81.440 tones, amb una eslora de 320 metres i una superfície de la coberta del vol de 18.000 metres quadrats. Té una força motriu de 280.000 CV i una velocitat màxima de 35 nusos. La tripulació, inclòs el personal de vol, passa de cinc mil homes i va entrar en navegació l'any 1965.

Aquest vaixell, junt amb el John Fitzgerald Kennedy, foren els dos vaixells portaavions d'atac (CVA) de força motriu convencional que substituïren els de la classe Forrestal, augmentant-ne la superfície de coberta. L'America és proveït de missils Terrier antiaeris d'abast mitjà, amb un sistema de guia de seguiment del raig de radar. Aquest míssil pot ser

Dalt, mariners embarcant cap al portaavions. A l'esquerra, planta dels F-14 i F-18.

usat també eficaçment contra blancs de superfície, té propulsió de coet en dues seccions i de combustible sòlid. Els Terrier s'usen en combinació amb un sistema de radar d'exploració i de control de foc electrònic i són integrats en el Sistema de Dades Tàctiques dels Estats Units.

El portaavions porta també avançats sistemes de radar i sonar, tot i que no compta amb el radar electrònic de múltiples emissions o d'antena multifàsica dels CVAN de propulsió nuclear.

Pel que fa als avions, l'America i el

Coral Sea transporten esquadilles d'Intruder A-5 i A-6 i de caces F-14 i F-18. Els primers són biplaces d'atac d'una longitud aproximada de setze metres i una altura de quatre. La planta motriu està formada per dos reactors bietàpa Pratt and Whitney J52-8A de 4.220 quilos de força.

L'A-6 pot volar a una velocitat màxima de 1.100 quilòmetres/hora al nivell del mar i té un ràdio d'acció de 1.700 Km (4.900 amb dipòsits auxiliars). Pel que fa a l'armament, porta cinc estacions de càrrega sota les ales i el fuselatge, cadascuna per a 1600 quilògrams. La càrrega típica és constituïda per 30 bombes de 227 quilògrams. L'origen d'aquests avions és la fàbrica de Grumman Aeroespace, la mateixa que construeix els F-14 i F-18.

Aquests segons, caces polivalents biplaces, tenen una planta motriu de dos turbofan, amb postcremador de 9.480 quilos de força i pesen, en missió, prop dels 25.000 quilos. Arriben a una velocitat màxima de 2.500 Km/h i tenen dues posicions d'ala (envergadures de 68° de fletxa i 20° de fletxa). El seu armament consisteix en un canó múltiple M61-A1 de 20 mm en el fuselatge, quatre missils AIM-7 Sparrow i quatre o vuit AIM-9 Sidewinder aire-aire o fins a sis AIM-54 Phoenix i dos AIM-9. La càrrega màxima per a missions d'atac és de 6.600 quilos.

El portaavions USS America és un visitant quotidià en el nostres ports. □